

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 10, 44-48: Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. Bratří židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

1. List Janův 5, 1-6: Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád otce, má rád i jeho dítě. Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme. V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra. Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrze krev kříže; a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda.

Jan 15, 12-17: „Toto je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám prikazuji, abyste jeden druhého milovali.“

Jsme v dobrých rukou

Texty z Písma (o autorovi Janových listů a Janova evangelia se to ví) jsou napsána krásným květnatým jazykem (slohem). Máme mezi sebou maturující, kteří psali v tomto týdnu - mimo jiné zkoušky - i slohy a na svém slohu si určitě dali záležet. Mám ráda květnaté slohy, ale současně v nich také musí být zřejmý příběh. A to tady úplně jasně není. Takže co - pokusila jsem si pro sebe najít několik „záchytných“ vět a zasadila je do dnešního života. A najednou už nejde jen o krásně znějící text, ale mluví do života, který vedeme, jasně a srozumitelně.

Hned v počátku Petrova životního obratu, po tom, co se setkal se vzkříšeným Ježíšem a začal o tom bez obav mluvit, byl přizván do domu člověka - který nebyl rodilým Izraelcem, ale snažil se podle židovské víry a náboženství žít, přikázání dodržovat. Už jen to, že šel do domu pohana, bylo nové. V průběhu setkání a rozhovoru Petr zažil další životní překvapení a hned to také všem přítomným řekl. Pochopil, že už není Hospodin pouze Bohem pro Izrael, ale všichni mají k Bohu přístup. Nejen izraelský národ, ale všichni lidé jsou vyvolení. Ke všem lidem má nataženou ruku, je připraven nás uchopit a pomoci přeskočit do života, kde je on, Ježíš.

Druhou zásadní myšlenku, kterou si pro sebe беру, se pokusím vyjádřit takto: Když mohu mít k Pánu Bohu přístup, tak začínám vnímat, že se mi otvírají nové obzory, nějak nově přemýšlím. Tak například se mi objevují otázky, jaký smysl má můj život, k čemu jsem na světě? Dochází mi postupně, že ne já, ale všichni jsou důležití. A nejen to, mám je všechny milovat. Starý zákon říká, co přesně dělat a nedělat. Ježíš říká spíše obecně „miluj druhé

jako sám sebe“. Je to na nás, jak budeme lásku druhým projevovat. Nejsme bytosti naprogramované, které jen fungují podle naprogramování. Život má smysl v pomáhání druhým, v lásce k druhým. Takže náklonnost, pomoc a láska, nejsou vyhrazeny jen těm, kdo jsou mi na první pohled milí a příjemní, kdo se mi líbí, nebo co mi může přinést nějakou výhodu. Není to láska založená na citu, ale na vědomém rozhodnutí. Opravdu si pomáhat.

Ježíšův příběh je příklad života, který dokazuje, že jde žít podle vůle Stvořitele – Boha. Pán Bůh jakoby říká: Podívejte se na Ježíše, jeho chování, pomáhání, myšlení – tohle je člověk, kterého jsem měl kdysi na mysli, když jsem tvořil člověka, prvního Adama a Evu. Takoví se snažte být. To, že na to nemáme, je fakt. Proto nám přišla a stále přichází pomoc „shůry“ a je jedno, jestli řekneme od Boha, od Ježíše, nebo Ducha.

Neste ovoce a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. Takže nejen se modlit ve stylu: pomoz mi, ať se uzdravím, ať skončí válka, ať si mě ta slečna všimne... Modlitba je naše snaha o vztah s Bohem, který je založený na osobním sdílení. Všimli jste si toho, že když někomu důvěřujeme a sdílíme s ním své myšlenky, touhy, tak nás to ovlivňuje a také omezuje. Měníme se. Do takového vztahu s námi vstupuje Pán Bůh. Už nejsme služebníci, ale Ježíšovi přátelé.

Ježíš položil život za přátele. Miloval jsem vás před tím, položím za vás život a vyvolil jsem vás. Máte k Bohu přístup. Patřit mezi vyvolené. To si přejeme, být na výsluní, být důležití pro druhé, být ocenění, mít své bezpečné místo mezi lidmi a ve společnosti. To všechno a mnohem víc u Pána Boha platí. Vyvolil jsem vás, proto nesete ovoce. Cítíme se dobře, když jsme spojeni s Pánem Bohem a proto děláme v životě dobré věci, pomáháme.

Přeji nám, abychom zakusili někoho, kdo nás přesahuje. A ten někdo je Otec a má k nám lidem vztah lásky. Jsme v dobrých rukou.